

Gulnäbbsspecial

STORT ÖLBÅTSTEST!

ÅRET I REPRIS!

**Datateknologernas
vid Åbo Akademi r.f.
medlemspublikation 1/04**

ledare

get som bekräftar regeln. Vi har också haft kul! Att ha ansvar för en ung och växande förening som DaTe är enligt min mening ett privilegium. Om jag sagt nej, då jag blev intervjuad för posten som ordis, skulle jag ångra det idag. Det är så mycket nyttigt man lär sig under detta år.

En förening skulle inte finnas utan aktiva medlemmar och funktionärer, och sådana har DaTe. Det är fint att se att se aktiva medlemmar på olika evenemang. Nu gäller det att få de nya studerandena med på våra aktiviteter, så att vi i också framtiden får aktiva inom föreningen. Ansvar ligger mångt och mycket på styrelsen, men medlemmarnas hjälp är också viktig. Det kommer att bli roligt och intressant att se vilka som Vaalkomitéen hittar till funktionärer för 2005. Väntar med spänning.

Men ännu är inte mitt år slut! Det finns mycket kvar att göra och det kommer att bli en fin höst, om jag får bestämma...

Johan "Björkkis" Björkman, eder ordis 2004

Störst, bäst och vackrast!

Myten om att klassamhället inte

längre existerar är en stor fet lögn. Efter fem minuter på B har jag insett att världen fortfarande undermedvetet har indelat oss människor i olika klasser. Här nedan finner du några grupper av de människor i vårt samhälle vars liv är föga värt.

I hörnet på B sitter en person som tillhör den grupp människor vars intima förhållande till sin dator varken anses vara hälsosamt eller imponerande. Genom glasögonen stirrar han/hon småleendes på mig, allt för mesig för att våga prata med mig och allt för ful för att min blick ska dröja sig kvar längre än att jag hinner få en rysning av obehag. Det är lika långt till mars som chansen att denna person skulle ha tillräckligt hög status för att vi skulle kunna ha ett samtal.

Sedan attackeras man genast av en odräglig slusk, som enligt sitt eget tycke är Herr Charmig och inte vet var gränsen mellan att vara överförfriskad och salongsberusad går. [Red. anm.: *alla vet att man aldrig blir mer än salongsberusad*] Men vad är inte bättre än Herr Charmig som står och dräglar ner i min urringning, i hopp om att få en blick av det jag varken vill eller kan erbjuda? Herr Charmigs status i klassamhället är så låg, att man inte ens underlåter sig ett ögonkast.

Sist och verkligen minst har vi framtidens Herr Charmig och framtidens datanördar, nämligen Gulisarna. De små och osäkra sakerna som står bakom disken och lurar en att hålla i sig en drink som inte var i närheten av vad det var man beställde och som smakar tillräckligt illa att man är tvungen att göra det som anses vara en stor synd, spritmissbruk. Spriten ligger nog bättre där på golvet än i min mage.

Och så har vi den grupp människor som knappt är värda att nämnas. De som aldrig under sin studietid har varit och besökt ett enda socialt evenemang eller skymtats på några övriga aktiviteter än på föreläsningarna. Avsaknaden av vänner gör det inte bättre, ingen vet varför dessa människor existerar överhuvudtaget.

Som felfri iakttagare av dessa olika grupper kan jag endast komma fram till att ingen överträffar min höga status som Ålänning. Trots min breda ladugårdsdörr till bakdel, kvinno-cider-buk efter för många år i Åbo, illaluktande fötter och allmänt störande och högljudda personlighet, är jag den enda av den sanna rasen i dagens samhälle.

Ha en bra dag,

Maria Sommarström.

halvledare

innehåll

0000 0001	ledare, halvledare
0000 0010	innehåll
0000 0011	gulisintagningen -04
0000 0101	gulisintagningen -03
0000 0110	den mystiska studentmössan
0000 0111	smurfsitz
0000 1000	§5 meddelanden
0000 1001	vårenz souvenirer 2004
0000 1110	årssitz anno 2004
0000 1111	albin's angels
0001 0001	das ålboot
0001 0101	apropå
0001 0110	TFiF / TEK informerar
0001 0111	knivterror på korallen
0001 1110	stysse04 quiz
0010 0000	nationella jäynätävlingen
0010 0001	retro hörnan
0010 0011	historien om Albin

Redaktionen för Forward 1/2004

Chefredaktör

Jonatan Kronqvist

Redaktörer

Carl-Gustaf Wennström
Kristian Engsjö

Pärmbilden

Jonatan Kronqvist

Post till redaktionen kan hämtas
till DaTes knasli eller mailas till
date_forward@abo.fi

Utgiven av

**Datateknologerna
vid Åbo Akademi r.f.**

Biskopsgatan 8
FIN-20500 ÅBO

Tel. +358 (0)2 215 4910

E-mail: date@abo.fi
Webb: www.datateknologerna.org

Upplaga: 200 st

gulisintagningen -04

av kristian

Gulisintagningen, mandosprovet för de nya studerande, ett omvänt Robinson. Ingen röstas ut. Tvärtom skall alla vara kvar ända till det bittra slutet! Ett prov där sammanhållning och laganda ställs till sin yttersta spets. Det är tufft, det är utmanande, men framförallt är det roligt! Två tredjedelar av Forward redaktionen gav sig ut för att bevittna årets upplaga av detta spektakel. Här följer en redogörelse över vad vi bevittnade...

Det bjöds på traditionsenlig bongning vid Borgrådets respektive SF:s punkt. Inget nytt under solen kan tyckas, men bongning av ädla humle-drycker är en konst som varje sann teknolog bör behärska!

Bongning in action!

En annan lika traditionsenlig gren var öl-bungy vid ASK:s punkt. För det otränade ögat ser detta tämligen lätt ut, men, men den sista flaskan är alltid lika j*vlig att nå.

På DaTes(tm) punkt var det snurrigt värre. En balansakt över en smal plank, sedan snurra tio varv ala' Olli Pekka Karjalainen, fast med en sladd försedd mus i stället för en slägg, efterföljt av en (ähum...) något

vingligare färd tillbaka över plankan. Som sagt, rätt snurrigt var det.

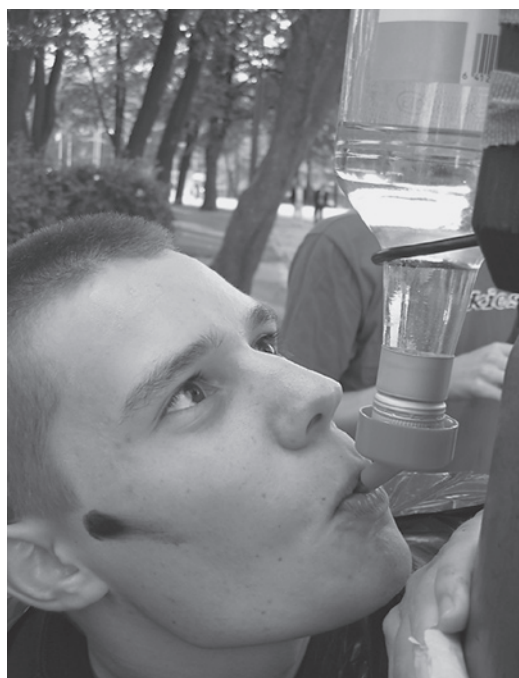
TFiF punkten: Fem små gulnåbbar sprang runt ett träd, en föll omkull och blev och sprattla i leran.... och...sen var det bara fyra kvar och så.....äsch....resten kan ni. Jaaaa! Det ingick inmundigandet av en dryck där i

-"stanna plank, stanna"

början också. En dryck som kan inhandlas från er närmaste matvaruaffär. Vanligtvis förpackad i en 0,33l glasflaska.

Tutorer brukar ju vara påhittiga muntra typer och dom gjorde ingen besviken den här gången heller! "Vattenstafett" eller vad man nu kan kalla det, var programmet på tutorernas punkt. Okay, så här gick det till: Alla ner på knä i rad, personen i ena ändan har en stor så full med vatten, vilken den ska mha ett decilitermått ta upp vatten ur. Decilitermättet skickas sedan genom hela raden till personen i andra ändan som häller innehållet i ett större mått. Jag glömde visst att nämna att måttet skickas mellan näbbarna mha munnen, vilket gör uppgiften en aning knepigare. Tji, tjing! Som belöning fick näbbarna dricka den mängd vatten de hade lyckats få i det större måttet, i Koskenkorva. MEN det var nog inte så enkelt...Koskenkorvan dracks nämligen ur en flaska var på man hade monterat ett sugrör av den modell som återfinns i hamster/kaninburar. Suck it baby, suck it! Oj... *host* jag kom visst av mig där lite.

...en hamster?!

Frågan alla ställer sig: Vad gjorde Sam Gamgi vid DaTe:s punkt?

Axlebandets punkt brukar ju vara väl värt ett besök, för där kan egentligen v a d s o m h e l s t hända. I år var Axlarna väldigt tama av sig och näbbarna behövde bara leka lite med några mörtar. Som de gamla rävar vi är i Forward redaktionen, har vi varit i kast med allehanda torskav varierende slag, så vi blev inte direkt avskräkta. Men för en näbb som aldrig har känt fisklukt från sina händer, kan det nog ha varit en äck så traumatisk händelse.

Årets näbbar uppvisade en förträfflig uppfinningsrikedom när det gällde att tillskansa sig möjliga bonuspoäng. En uppfinningsrikedom som uppskattades väääldigt mycket av åskådarna. Vilket lag vann gulisintagningen? Lag fem...tror vi bestämt det var. Till sist ett litet tips till alla näbbar. Ekströms blandsaft är mycket godare än fun lights dito + att Ekströms smakar lite som mammas hemgjorda, något att ha i åtanke då ni får hemlängtan.

Citat från gulisintagningen:

"e man datateknik, e man daaate"
-gulis

"stanna plank! stanna!"
-yr gulis

"får man inte bonuspoäng för nå andra??!"
-full gulis

"vi har egen, men vi behövera mera egen!"
-törstig gamyl

"jag bjuder på nån'ting om du kommer..."
-desperat gulis

"konstigt? En 2 - 3 tiidin, så finns e it naa gulisar kvar naa meir?!"
-en äldre datateknolog

"desto mera man äter....desto mera dricker man?!"
-stup full gulis

gulisintagningen -03

av mia och kristian

Vad var det som egentligen hände under gulisintagningen -03?? Forward har snokat runt lite i arkiven och har hittat svaret. Ett svar som har varit undgängömt i snart ett års tid. Forward vet vad DU gjorde förra gulisintagningen...

Attachments ?

Rykten gör gällande att ca 80 gul/grön/ svartmålade gulnåbbar iklädda svarta sopsäckar ska ha yrat runt på de 10 olika punkterna i akademikvarteren. Följande skildring är dock enbart från DaTes punkt på yliopistobacken, till stor del p g a svårigheterna att ta sig ifrån DaTes punkt, fängslande som vi var... Punkten gick ut på att nåbbarna i laget tejpades ihop och skulle fånga in flygande disketter. Det här är i själva verket inte så patetiskt som det låter, t ex en av disketterna innehåll strip-poker och gav dessutom bonuspoäng. Som uppgift två skulle laget ha så många av sina medlemmar som möjligt i luften samtidigt. Både mer och mindre effektiva metoder beskådades under kvällens lopp. Konstateras kan i alla fall att en del av dagen-efter-blåmärkena™ troligtvis härstammar från detta moment.. Det tog hur som haver ett tag innan nåbbarna började strömma till punkten och som tidsfördriv för punkthållarna utgjorde all sorts testning av tejpen till musik (Tunnelbanapojkar (surprise, surprise), Rosa helikopter och sånt) från Albins splinya mp3-spelare.

Materialprovningsprotokollet för tejpen bjöd bl a på en sekreterare med fasttejpade skor, en processare fasttejpade runt vaderna, en soon-to-be infochef fasttejpade i sin cykel, en liten "fågel" med fötterna ihoptejpade och händerna tejpade bakom ryggen (undrar vad han sku ha betalat för ett sugrör till vinglas-set) och en ordis, en värdinna och en gulisansvarig fasttejpade i en lyktstolpe. Slutligen kan konstateras att glasfibertejp är hållbar. Quality Control Passed.

Flambering pågår!

den mystiska studentmössan

av cage

Kära gulnåbbar, ni har kanske redan märkt att en del studerande har en mystisk studentmössa. Mössan har en svart, relativt stor tofs och är ofta lite sned på grund av tofsens tyngd. Det jag beskriver är kännetecknet för teknologer, tofsmössan.

Tofsmössan har en över 100-årig historia bakom sig. Det hela började i Sverige på 1800-talet då teknikstuderande ville skilja sig från övriga studerande och beslöt sig för att ta ibräk en speciell mössa. I början liknade mössan inte dagens tofsmössor och hade inte ens tofs. Lite senare kom tofsen med i bilden och man hade två modeller av mössan, en för sommaren och en för vintern. Seden spred sig senare till Finland och mössan används idag av teknologer landet runt.

Beroende på ort har tofsmössan lite varierande utseende, men gemensamt för dem alla är den

stora svarta tofsen på höger sida.

Åbo fick sin egna mössa år 1960.

Mössan liknar rätt mycket den finlandssvenska studentmössan som fått en tofs fäst i det svarta sammetsbandet, som går runt mössan. På KTF har mössan Åbo Akademis lyra framtill och fodret på insidan har studentkårens färger, gult och svart.

Traditionerna gällande tofsmössan varierar även de beroende på ort. I Otnäs knyter man en knut i en av tofsens fransar för varje 'wappuheila' och en knut på tofsens band när man gifter sig. I Uleåborg igen knyter man en knut på tofsens band för varje avklarad wapp och när man blivit färdig knyter man upp knutarna.

I Åbo sker påläggningen av mössorna vid wappen på Vårdberget kl. 18 till tonerna av Brahe Djäknar, dock först efter att studentkårens ordförande kommenderar "Studenter, mössorna på". Tofsmössan får

man sedan bära tills lilla-wappen (30.9.), då mössorna vid midnatt svängs ut-och-in på Kåren och därefter läggs på hyllan för att vänta på nästa wapp. Om man mellan lilla-wappen och wappen vill använda tofsmössan måste man ansöka om tillstånd till detta från DaTes, Digits, Kemistklubbens eller Teknologkommissionens styrelse.

Även om riklig alkoholintagning iklädd tofsmössan inte är direkt ovanligt, så är tofsmössan definitivt inget pass som berättigar till dåligt beteende. En god teknolog värnar om ryktet på sin yrkeskår, därför skall man

se till att inte skada teknologernas rykte och ära genom att bete sig

dåligt då man

bär tofsmössan.

I Tammerfors tekniska universi-

tets studentkårs

bruksanvisning för

tofsmössan står

det att man vid

överdrivet berus-

ningstillstånd bör

gömma mössan.

Tofsmössan

delas inte ut åt vem

som helst. På varje

teknologort finns det

krav på vad man skall

ha avklarat innan man får

bära tofsmössan. I Åbo har

DaTes, Digits och Kemistklub-

bens styrelser fastslagit krav för

sina egna medlemmar. När man sedan

avlagt sin gulisplikt får man sin tofsmössan

på wappaftonens morgon. I Åbo är det tra-

dition att mössan skall döpas, pojkar döper

sin mössa med ett kvinnligt namn och flickor med ett manligt. Namnet är hemligt och

skall inte berättas åt någon. Dopet går till

så att man doppar tofsen i ca 1 cm punsch.

Dopet har också en praktisk orsak; ändorna

på tofsens fransar hålls bättre ihop och

blir inte så lätt risiga.

Gulis, om du har frågor angående tofs-

mössan kan du kontakta din tutor, DaTe:s

eller Kemistklubbens styrelse. Välkommen

med i teknologernas glada skara!

smurfsitz 9.10.2003

av mia

Smurf smurf smurfen smurf smurf smurf. Smurfiga smurf smurf smurfigt. Smurfa smurfigt smurf smurf smurfen. Nä, det där börjar vara lite uttjatat ren, så vi tar det på det ädla modersmålet istället:

Dagen började för en del egentligen redan dagen före med KKs BASF-sitz. För vissa blev det också mellanfest i Pargas för att värma sportstugan inför Teknologföreningens styrelses besök i Åbo. För-

festen för en del av DaTes, KKs och TFs styrelser del bestod av ölorientering i skogen runt stugan (påsköl, mums - eller så int ;), korvgrillning och bastu.

Väl tillbaka på smurfB. igen var le bleu helt klart innefärgen. Inbjudna föreningar var KK, TFS, Asterix, Biotica, Britannica, Dendriticum, Ex Tempore och Prosa. En kombination av bl a AKTIVA MEDLEMMAR (tack!), lysande tema på sitzen, stort antal inbjudna föreningar och en viss missbedömning av vår popularitet gjorde att deltagarantalet var närmare 100. Ja, på tal om tema förresten, vi funderade länge på teman som grönljussitz, hawaiiwitz, sovsäckssitz (or was it sovseksitz?) och sånt, så ni inser hur outstanding smuftema var!

Förutom blått hade vi det roligt, trångt, roligt, varmt och roligt. Ja, festen var så smurfig att t o m tre väktare försökte få komma med, men man ska ju ha betalt medlemsavgiften för att få delta i våra evenemang så dom blev portade..

Alla (dvs alla smurfar som inte blivit ivägskrämda av sångledaren Gargamel) fick smaka bl a på värdinnans supergoda makaronlåda. Huruvida det blev någon hallontaft är lite oklart, men drack gjorde vi, det är säkert. Vissa blåare än andra.

M

§5 meddelanden

av mia&kaj

datestysse03: Vi har köpt en micro till knasliet.

När vårt stysseår började hade diskussionen om DaTes eventuella medlemskap i Nato gått het redan under ett par månader och frågan var i fokus under valdebatten inför styssevalet (se Forward 2/02). Väl invalda i styrelsen glömde vi snabbt bort frågan men under året har istället ett behov av en europaisering växt fram. Ett första steg mot en större gemenskap med Europa togs när styrelsen beslöt att införskaffa en EUROLINE till knasliet. För att se till att samarbetet mellan DaTe och Europa också i framtiden utvecklas och fungerar tillfredsställande kommer här några förhållningsregler.

The Magic Euroline

1. Ta en gumipizza ur frysen. 2. Lägg ett ekorstjinn i muggen med frysta tillgångar. 3. Sätt in slaine i Eurolinen.

4. Try this at home, NOT in our Euroline!!

5. NEJ! Måltidsdrycken ska under alla omständigheter serveras väl kyld.

6. Pizzan värms lämpligen på full effekt i pi minuter.

7. "Brother! said Pooh, as he put the coffee in the microwave."

8. Obs! Tillredning av kaniner i mikron vid vite förbudet.

vårenz souvenirer 2004

av Jens

Jag minns det så väl, som om det vore igår! Det var en onsdag. Vårterminens första dag efter jullovet. Man kände sig utvilad och euforisk efter att ha fått fira en stämningsfylld jul i familjemedlemmars och goda vänners lag; fortfarande smått berusad av de förtrolande stunderna med tomten och hans piska samt den sublima drycken Akvavit.

Men samtidigt fylldes sinnet av en positiv nervositet blandat med kuriositet inför det som komma skulle. På DaTe's höstmöte 2003 hade undertecknad tillsammans med Johan Björkman, Maria Sommarström, Minna Jalkanen, Joakim Fors, Mathias Karlå och Fredrik Abbors blivit invald i styrelsen anno 2004. Och det var denna onsdag som den nya styrelsen skulle tillträda.

Nu när vårterminen har avverkats och vi har facit i hand kan vi konstatera att DaTe:s verksamhet präglats av många lyckade tillställningar. För att alla gulsar samt medlemmar, som gått miste om eller har minnesluckor modell små alkohol från något evenemang, ska få ta del av det som hänt den gånga våren kommer nu här en sammanfattning över de tyngsta händelserna.

20.1.2004 Knasli-kaffe

Under vårt första möte beslöt vi oss för att börja vår verksamhetsperiod mjukt. I slutet av januari bjöd vi alla våra kära och hängivna medlemmar på KF (läs Kaffe) inne på Knasliet. Och till våran – i DaTe's mått mätt – grandiosa förtjusning blev det trängsel på Knasliet. Men vid närmare eftertanke var det ju trots allt ganska naturligt! För den dagen bjöd vi på kaffe, utomjordiskt go'a Marie-kex och en varm, kärleksfull atmosfär; vem kunde ha motstått ett liknande erbjudande??

Vi i styrelsen kan dock inte garantera att vi alltid har Marie-kex i lager om ni skulle besluta eder för att göra en svängom i Knasliet. Men Kaffe och kärlek, det finns det oändligt om!!! Så kom och hälsa på när som helst! Och kom ihåg: "finns det hjärterum, finns det stjärterum!".

29.1.2004 TEK- och Tfif-kryssning

Det har genom åren blivit litet av en tradition att TEK (Teknikens Akademikerförbund), i samarbete med Tfif (Tekniska föreningen i Finland), bjudit de nyblivna styrelserna i DaTe, KK och Digit på en kryssning över till vårt kära grannland Sweden. Ett tillfälle då TEK och alla insyltade föreningar har möjlighet att presentera sig och sin verksamhet samt diskutera aktuella ämnen inom studie- och föreningslivet.

Och detta år var inget undantag. I år var den omdebatterade och pågående Bologna-processen, som så många studeranden tagit emot med ytterst blandade känslor, i fokus. Dessutom kretsade diskussionerna kring hur vi i respektive syrelse ska

på ett effektivare sätt väcka gulnäbbarnas och medlemmarnas intresse för föreningens verksamhet.

Efter den mer formella delen av kryssningen följde en mer "avspänd" tillvaro då TEK och Tfif bjöd deltagarna på god mat à la carte samt drycker i mängder och av alla de slag. Då deltagarna kunde tillta personligare samtalsämnen, tillägna sig åt diverse för-

Shake that booty

friskningar och leka Johan Travolta on the dance floor.

20.2.2004 FNUK-sitz

Vi i styrelsen hade litet svårt att hitta på ett tilltalande tema för årets funktionärssitz a.k.a FNUK-sitz. Efter många förslag beslöt vi oss till slut för att välja temat "Det-du-inte-skulle-ha-på-en-sitz". Det lät kanske aningen kryssat, men temat ifråga lockade till sig mycket celebra gäster som bisexuella fotbollsspelare, sömngångare, Windows-demonstranter, massmördare och DaTe's egna sötnos Staffina.

Vi åt av den utsökta rätten Pasta de la DaTe tillrädd av vår klippa till värdinna Oppa. Och mellan snapsarna och sångerna hölls roliga tävlingar som "Doppa-veken-leken" och "Gör-det-med-Hula-Hula-ring-en". FNUK-sitzen blev följaktligen en succé av oanade höjder.

24.2.2004 Pjäxskuttet

Pjäxskuttet, som varje år firas på fastlags-tisdagen, är en omfattande pulktävling

olika föreningar emellan och går av stapeln på Vårdberget. I och med att segern föregående år gick åt DaTe för sitt stilrena åk i sin coola soffpulka med implementerade finesser som grill och ölback, hade vi

extra stor press på oss att bygga en vinnande pulka. Vi slog ihop våra snickarkunskaper och två veckors arbete resulterade i en pulka som hette mer än duga. Och vi var fast övertygade om att vi med vår fantastiska sängmobil i svart skulle tävla om första priset. Men så blev dock inte fallet utan vi fick ge vika för Jesus himself och hans "visa" lakejer. Det hade kanske gått bättre för oss om inte KK hade varit och stilat med sin rökspottande farkost. Den lade nämligen ett tjockt osliknande moln över Vårdberget passligt till vårt åk, så domarna såg högst antagligen inte vår fenomenala pulka. =(

Nåväl, om sanningen ska fram var vår pulka inte så felfri som vi trodde från början. Vi beslöt oss nämligen för att göra ett sista åk med pulkan på en av Vårdbergets sluttningar som vätter mot Nylandsgatan. Mitt i backen åkte vi i en liten snöramp, vilket resulterade i en kort flygtur; i en bråkdel av en sekund var vi Air Date. Landningen som följde blev dock så kraftig att pulkans ram brakade och följaktligen dess sista åktur.

27.3.2004 TiTeTa

Till många av de pompösa traditionerna som florerar i nationella teknologkretsar hör TiTeTa – Titeenien Taistot. Det är en stor tillställning där representanter från teknologföreningarna Digit, Cluster, TiTe, OTiT samt Tietokilta är med kämpar om ära, seger och det groteska vandringspriset Conan-the-Barbarian-yxan. Och i och med att segern föregående år gick till oss och Digit, var det vår uppgift att arrangera årets version av TiTeTa. Tävlingarna ord-

nades lördagen de 27 mars och utspelades runtomkring GKS.

Det var klockan 13 på lördag eftermiddag allt drog igång. Ute på GKS' parkeringsplats förklarade Digit och DaTe krig mellan föreningarna varefter lagen skulle börja söka sig till punkterna. På punkt 1 hölls en tävling i Tändsticksstafett där lagmedlemmarna skulle transportera en tändsticka från punkt A till B i sin hand. Och sedan i motvind kasta denna så långt det gick (jag är litet osäker på alla detaljer i denna gren eftersom jag aldrig såg utförandet). DaTe var stationerad bakom Kuppis simhall och höll punkt 2 vars tema var "Horisontell-bungy". Tre medlemmar ur varje deltagande lag skulle, i tur och ordning, tränga sig i en sele som var fäst i ett träd med elastiska rep. En flaska innehållandes elixir av "uppfriskande karaktär" ställdes ca.4 m från trädets. Och vederbörande skulle sedan med fart försöka nafsas åt sig denna flaska. De flesta deltagare trodde att uppgiften skulle vara rena barnleken. Men efter sisådär 42 vurpor pga Newtons ofrånkomliga lagar insåg de flesta

ganska fort svårigheten i uppgiften. Förvåningsvärt nog lyckades några sega rackare – med mer eller mindre grace och mot alla odds – genomföra uppgiften. Den tredje tävlingspunkten gick ut på att sleva i sig senap så fort som det bara var mänskligt möjligt. På den fjärde och sista punkten - "Ölkorgskrusifixet" - testades teknologernas fysiska styrka. När tidtagaruret trycktes igång skulle de tävlande försöka hålla upp en ölkorg så länge de orkade.

Tävlingsmomentena avslutades med två joukkohärdelli-tävlingar. Den ena var Nalle Puh's brännboll där 1-2 deltagare ur

varje lag skulle kasta på sina motståndare som fanns inne i ringen. Det lag vars medlem blev ensam i ringen vann tävlingen. Den andra var dragkamp.

Efter att TiK vid 17-tiden kårats till TiTeTa:s segrare fanns det möjlighet för alla deltagare att bada bastu i Studentbyn. Och de som föredrog eller valde, pga uppenbar "oförmåga" att hitta till Studentbyn, att stanna kvar på S fick möjligheten att samla sig efter dagens hårda tävlingar samt förbereda sig för en omgång i sup(er)spelet "Kadonneen Tutkinnon Metsästys" som Digit pillat ihop. Som Grande finale ordnades eftersläpp med stort E på GKS - ett eftersläpp då stridsyxan begravdes från dagens skojsamma sammandrabbning och banden mellan föreningarna stärktes. Slutligen, nå'n gång kring kl.XX:XX, förklarades officiellt fred mellan föreningarna.

Nästa år kommer TiTeTa alltså att ordnas i Otnäs och då ska DaTe tillsammans med Digit än en gång spänna sina stenhårda biceps och visa sina motståndare vem som är kukkulan kunningas! TiTeTa är onekligen ett av de roligaste evenemangen som ordnas under vårterminen och under tecknad rekommenderar varmt att alla som är intresserade ansluter sig till nästa års trupp!

19.4.2004 DaTe, KK, TF styrelseträff

I april fick vi äran att tillsammans med KK besöka TF:s eminenta sportstuga i Noux. Och även om måndagen den 19 april inte passade för alla i DaTe:s styrelse tackade vi naturligtvis JA till detta saftiga erbjudande.

Då den stora dagen var kommen klämde vi in oss i två bilar – jag och Johan Björkman i min bil samt KK:s representanter i Jespers bil – och satte kurs mot Esbo. Och så fort vi anlände – efter att jag och Johan lyckats köra "litet" fel på vägen - och presenterat oss för varandra drog programmet igång.

DaTe och KK delades in i fyra lag. Och för att undvika risken att någon av lagen skulle, pga bristfällig orienteringsförmåga, gå vilse i den "otroligt" täta gumidjugeln berikades varje lag med en representant från TF. Varje lag fick olika kartor på vilka det fanns utmärkt 1 punkt. Och på varje

punkt skulle alla lagmedlemmar i egen takt tömma en ölflaska. Efter varje besökt punkt skulle lagen sedan göra en sväng via mellankontrollen belägen utanför stugan. Här blev vi tilldelade en ny karta med en ny punkt inritad. Samtidigt skulle vi halsa en vedervärdig häxdryck à la TF (tror faktiskt att några av ingredienserna var fotsvett, klorid och skunkpiss) innan vi fortsatte till nästa punkt. Det lag som först kom i mål efter att ha besökt alla punkter vann.

Orienteringen fick ett mycket dramatiskt slut. Jesper Broo, som var i mitt lag, och Jesper Neovius, medlem i ett av motståndarlaget, fick samtidigt syn på sista punkten där priset låg – en Metaxa-flaska – konstigt nog under en stor Axelia-skylt. Båda rusade för kung och fosterland till flaskan, utan att reflektera över varifrån skylten kommit. Båda flög nästan samtidigt

på flaskan varefter ett tumult utbröt. Löv och barr flög vilt omkring, grenar gav ifrån sig kraftigt knakade ljud och det stumma ljudet av "någons" huvud som slog mot stubbar? spred sig över stäppen. Det var svårt att få en uppfattning om vem som hade flaskan. Men när striden lugnat sig och dimman lagt sig visade det sig att herr Neovius lyckats grabba tag i flaskan först. Och med ett krampaktigt grepp lyckats behålla priset i sin ägo, Jeppe den stores överfall till trots.

Efter att vinnarna utsetts seglade både våra och KK:s tankar tillbaka till Axelia-skylden; varifrån var den, varför hade TF den och varför var den här? Våra vänliga värdar och värdinnor avslöjade att de hade varit på sissikeikka när de senast var och hälsade på oss i Åbo och tyckte att det

vore en förträfflig idé att ge den som gåva åt oss på denna träff.

Det inledande programmet var en mycket trevlig start på träffen och skapade grund för den avslappnade och angenäma

atmosfär som uppstod under sitsens lopp. Vi drack starkt, vi åt god mat och sjöng så det stod härliga till. Det var en toppenkäll som avrundades med ett parti Alias och bastu inklusive dopp i vaken. En träff som har gett ett minne för livet (snyft!... kan det bli blödigare än så här?)!

Utöver de nämnda evenemangen har DaTe deltagit i ASINDA (Axel och Stinas Industridagar), härjat på Pampas Nationaldag, varit inbjuden till en massa sitzer och naturligtvis haft representanter på flertalet årsfester som ÖN:s-, NN:s- och TIK:s- samt Ex Tempores för att nämna några. Det har alltså varit en händelserik vår för DaTe och dess medlemmar. Och alla gulsar och medlemmar som har gått miste om det som har hänt under våren ska inte misströsta. För DaTe:s kalender är fullspäckad med evenemang för den kommande hösten/vintern. Så håll alltid ett öga på boken och kolla dagligen på DaTe: s hemsida för att veta vad som händer!!

Over n' out,
Jens

Nokia is the world leader in mobile communications, driving the growth and sustainability of the broader mobility industry. Nokia is dedicated to enhancing people's lives and productivity by providing easy-to-use and secure products like mobile phones, and solutions for imaging, games, media, mobile network operators and businesses.

In Salo there are 4300 employees working for creating mobile devices for the future. Enterprise Solutions offers businesses a range of devices and mobile connectivity solutions. Technology Platforms delivers leading technologies and platforms to Nokia's business groups and external customers. Multimedia brings mobile multimedia to consumers in the form of advanced mobile devices and applications. Customer and Market Operations includes Nokia's sales and marketing organization as well as manufacturing, logistics and sourcing. Nokia Venture in Turku brings TV to the Mobile Phone in the coming years.

Nokia employs over 50 000 people from more than 120 countries, which creates a world of opportunity for our personnel. In Nokia each employee's contribution is valuable. In our job environment the work is done in project teams. You will be working with the experts of the mobile communications field and acquire valuable international work experience in challenging jobs. We provide induction and tutoring to all new employees and there is always a colleague to whom you can turn to.

Get to know Nokia as employer of your choice.

www.nokia.com/careers and www.nokia.fi/urapolku

NOKIA
CONNECTING PEOPLE

årssitz anno 2004

av joakim

Den 28 februari drog lokalbefolkningen i närheten av Kuppis igen sina gardiner och madrasserade väggarna i sina boningar, för det var återigen dags för DaTes Årssitz anno 2004.

Efter att gästerna anlant och fattat sitt cocktailglas ställdes den eminenta styrelsen mot väg-

gen för att motta en brokig skara av fina och finurliga presenter. Efter att att ceremonin var avslutad ombads

gästerna att ta en kort springtur på utsidan för att förflytta sig till de festdukade borden.

Serveringen inleddes med en prydlig portion waldouRFFF salad som intogs under stort tjo och tjim, vilket i sin tur ledde till att ingen längre kommer ihåg vad varmrätten eller efterrätten var... men legenden säger att dom var bra i alla fall.

Programmet för kvällen bestod av en mängd uppträdanden, med allt från styrelsedubbelgångare till skönsång av den allra förnämsta klass. Vi fick också ta del av de traditionella talen till respektive kön :P Den underbara Jonna Fuchs höll ett bedårande

tal till oss män medan TFIFs egen Henry Lönnbäck fick damerna på fall.

När sen stämningen var på topp och maten i botten (av magen) var det åter dags för en liten promenad på utsidan för att inta dansgolvet och bränna bort lite överlopps kalorier. Som sig bör pågick festen långt in på morgonkvisten varefter deltagarna så småningom droppade av hemåt för att vila en timme eller två inför sillisen.

albin's angels

av mia

Hej änglar och alla andra!

Huhu, just hemkommen från TFiF-GP med gulnäbbarna och roddträning inför Aurarodden så börjar mr.chefredaktör/tidsstudiemannen/infochef03/zch (kärt barn har många namn) hota med en deadline för AAs inlägg..

Igen en gång är det höst, så småningom börjar väl de flesta hitta tillbaka till Åbo, DaTe, AA och studierna (inte nödvändigtvis i den ordningen). Så, hur går det med Albin's Angels verksamhet nuförtiden då?

INNE

1. åbo
2. gular
3. japanska
4. arken
5. taxar

UTE

1. brittan
2. sommaren
3. att va inne
4. höstförkylning
5. inne&ute-listor

Under våren var den tyvärr inte så stor, men vi hade i alla fall fixat ihop sidor till Forward redan i december ifjol.. Fast sen blev det ingen tidning. Men vi har stora planer att dra igång månadsmötena på första måndagen i månaden igen nu på hösten. Hoppas att vi får så många som möjligt av er nya dataflickor med också!

Nå, hur som helst. AA hade för en tid sen en tävling i Forward. Det är dock så länge sen att vi inte ens själva heller riktigt kommer ihåg vad den gick ut på (och vi orkar inte gräva fram nån gammal Forward / bläddra i pdf:en på albin). Men Henry Lönnbäck utsågs till segrare. Tyvärr kommer vi inte heller ihåg vad priset var. Men vi gratulerar åtminstone och lovar att återkomma ifall minnet återkommer. Typ.

Till sist, när det så småningom blir riktigt kallt på morgonen finns det bara en sak att komma ihåg:

"Här man ingen mössa så blir man förkyld.

E man förkyld så blir man troligen hes.

E man hes så måsta man viska.

Den som viskar han ljuger.

Ljuger man åker man i fängelse.

Åker man i fängelse börjar man troligen knarka.

Knarkar man så dör man.

Så glöm för hel**** inte mössan!"

ha d bäst,
Mia

MÅNADENS LÄNK

HK:n sininen

MÅNADENS HUNK #1

Det lönar sig att komma med på DaTe-xqrr, Oplayo var väl värt besöket!!

Det vinnande förslaget till den okända tävlingen.

MÅNADENS HUNK #2

MÅNADENS DRINK

Vomit

Efter att man har stått i krogkön i flera timmar för att sedan komma in till en lokal med snarast tropiskt klimat känner man gärna för något svalt och exotiskt. Denna drink står först på prioriteringslistan, trots namnet...

3 cl Pisang Ambon
3 cl Vodka

Fyll upp med lika delar ananasjuice och Sodavatten.
Servera med några isbitar.

Rodrigo Santoro.. Det bor visst en liten Mrs. Santoro wannabe i oss alla ;)

das ålboot

av jonatan

En konstig dag satt ett gäng tidningsutskottare och sköt idéer på varann angående vad i hela friden de skulle göra av denna tidning du nu håller i dina händer. Plötsligt kom någon med den briljanta idén om att vi skulle göra ett ölpråmstest! Detta är deras historia.

En vacker eftermiddag någon gång i början på sommaren gick alla nöjda hemåt från brainstormingsessionen. Det fanns gott om tid att skriva och fixa allt till nästa nummer av Forward.

Ett par månader passerade helt obemärkt förbi våra kära tidningsgossar.. Ända tills en sen kväll när toket till chefsredaktören stod och borstade tänderna. En en trött fuling glodde på honom från andra sidan spegeln. Allt verkade precis som vilken annan normal kvällsprocession som helst, men denna kväll skulle visa sig vara alldeles speciell.

Medan chefsredaktören slöborstade sina tänder och tänkte på mestadels ingenting började plötsligt en liten röst långt nere i hans vänstra lilltå mumla något otydligt. Han slutade tvärt borsta tänderna, spetsade öronen och lyfte viget (aj) lilltån intill örat. Först hördes ingenting, men efter ett par tusen millisekunder hämtade sig tån från den häftiga förflyttningen och upprepade vad den just sagt.

Den vänstra lilltån sa, med ynkligt väsig liten röst ett enda ord:

"Forward"

Chefsredaktören spritter till i hela kroppen. *"Voj soablar!",* tänker han, *"de e ju bara ett par veckor kvar!"*. I nästa sekund sitter han och plitar ihop en hel bunt med e-mail åt diverse skumma typer.

Ett par veckor senare har tiden äntligen kommit för det stora ölpråmstestet. Ölligan bestod av Johan 'Björkkis' Björkman, Kristian 'Kittan' Engsjö, Jonatan 'smeknamn?' Kronqvist samt Carl-Gustaf 'Cage' Wennström. Dagen var mycket speciell, de skulle genomföra ett mycket vetenskapligt test av några av de största ölbåtarna i Aura å.

Testalgoritm

Kompatibiliteten (ISO-1.4M.31337), som även är "slutvitsordet" räknas ut genom att approximera ett viktat medeltal av kategorierna som följer.

Service och personal: Tiden det tar för en normal studerande att gå ombord och få sin första öl, samt klassen på servicen och allmänna intryck av personalen.

Reling: Höjden på relingen. Väldigt viktigt ifall teknologen skulle råka bli lite väl överförfriskad vid ett försök att återskapa detta test.

Personal: Allmän information om personalen och deras trevlighetsfaktor dividerat med tre och multiplicerat med tolv fjärdedelar.

Tak: Om sådan lyx finnes vid exempelvis regnskurar eller en mot förmodan alltför het sol.

Mysighetsfaktor: Ja, borde vara rätt självbeskrivande, om än väldigt subjektiv kategori.

Bord & stolar: Storlek, stabilitet och allmänna kommentarer såsom "vackert", eller "den satt ju fint".

Utsikt: Vad man skulle kunna råka sätta ögonen på mitt i n:te öklunken. Bra att veta så att allt rinner rätt.

Kundkrets: Allmänna intryck om kundkretsen och dess husdjur.

Sol: "Duuuh, dat big yellow thing in da air"

Musik: Musikstil och risken för självmord denna inducerar.

Toalett: Svårighetsgrad att hitta dit samt fräschet på en skala från 0 till 5 skitiga kalsonger.

Apstånd: Hur långt en medelteknolog måste släpa sig själv och eventuellt andra för att komma fram.

A boat called Lulu kl 19:28

Lulu hette den stackars båt som först blev attackerad av oss.

Lulu var, som många andra damer, utrustad med ett lätt tak och en mysig för och en skönt rundad akter. Egentligen minns jag inte hur aktern såg ut, men den var säkert skönt rundad.

Service och personal: Det fina med Lulu är att man med varje öl får äran att "traktorkortet" kontrolleras och samtidigt serveras trevliga anekdoter om dittan och dattan. Öltiden blev också riktigt bra, tiden från det första steget tills att stopet fanns i handen på en lycklig teknolog var endast 54.97 sekunder.

Tak: Ja, som sagt i inledningen, inte tror ni väl att jag ljuger?

Reling: Med en reling på 83.5 cm kan man känna sig trygg ända tills man slår en volt och landar med valfri sida först i aura å.

Mysighetsfaktor: Vitsordet blir 4 stora fluffiga hundar, vilka för övrigt får finfin service här.

Bord & Stolar: Stabila stolar och bord med måtten 70x71 cm borde rymma ölstopet och diverse annan rekvisita man kunde behöva.

Utsikt: Om man riktar blicken rätt kan man få se Aleksis Kivi och Teaterbron. Åt ett helt annat håll kan man även se ett enormt spindelnät, som kan få en att tro att man hallucinerar pga något häftigt i ens dricka. Tyvärr håller spindelmannen till på annat ställe.

Medan vi satt och insupte Lulus stämning och aromer uppenbarade sig även ett par mormoner, så denna pråm är ett per-

fekt ställe för att bänga sådana. Ja, vi såg dem ju en gång i alla fall.

Kundkrets: Om denna kan man väl inte säga mycket mer än att vid besöksstillfället var medelåldern kring 40 ståtliga år.

Sol: Ja, via ett fönster i ett höghus på andra sidan ån. Om man vill så kan man spendera en hel eftermiddag med att öva upp sina trigonometriska kunskaper genom att studsa ljus.

Musik: Passligt diskussionsvänlig volym. Mycket positivt var att vi inte hörde en endaste Britta-låt!

Toalett: Relativt enkel att hitta, dock fanns hinder längs vägen. Inga skitiga kalssonger på denna toalett.

Apstånd: 4 båtar. Kort och koncist.

Kompatibiliteten för denna lugna och fina ölpråm blev värderad till 2.5 sjöjungfrur.

Prima Donna kl 20:25

Donna är en båt man borde satsa på sen när solen skiner och det är minst 20 grader varmt. När vi kom till pråmen i fråga hade dom exakt en gäst, men till pråmens försvar så var det den coolaste gäst man kunde få. En riktig superhjärte!

Tyvärr måste vi dela ut lite minus för kall vind, koff och kryp i ölen. Men några plus har vi att ge för att det finns filter att låna om man är frusen av sig.

Service & personal: 1:19.95, vilket är rätt medelmåttigt. Donna har dock den personal det är skönast att vila ögonen på.

Reling: 99.5 cm, vilket bör vara riktigt passligt så länge man håller sinegen längd under 2 meter.

Tak: Blandat, med is och en oliv.

Mysighetsfaktor: Inget vidare, förutom en och annan myshörna. 0.5 små fluffiga hundar.

Bord & stolar: Många lediga och alla plastiga. Borden har en diameter på 59 cm, så man får rum med ett ganska stort stop.

Utsikt: Svänger man på huvudet kan man se bl.a. Domkyrkan och Aurabron. Har man tur och det är soligt kan man även se en hel del vackra flickor, kanske även pojkar, men testgruppen brukar inte se allt för mycket på sådana så verkligheten kan vara en annan.

Kundkrets: Spindelmannen! Och ni vet ju att han när som helst sku vinna över Stålmannen!

Sol: Säkert för en timme sedan.

Musik: Red Hot Chili Peppers. Kan dock påpekas att man även kan bli plågad av Britta eller Ricky Martin på denna pråm.

Toalett: Medelsvårt att navigera sig rätt och den var värd 2 skitiga kalsonger. Här fanns dock en ljusbrytare, så man kan bråka med sin bästa kompis när han försöker pricka rätt.

Apstånd: 0 båtar.

Donnas kompatibilitet expertverderades till 2.5 sjöjungfrur.

Who's your daddy? Papa Joe kl 21:02

Vem denna mystiska Papa Joe är och vem han riktigt är far till fick vi aldrig reda på. Dock såg vi någons far och en helt annan man komma från båten när vi gick dit.

Ett minus i kanten får båten för att blåsan överbelastades redan efter halva ölen, och det är lite väl tidigt. Nu tänker ni "Men

"trevliga hit, resten till Donna"

Vid bordet bredvid oss på Papa Joe satt Terhi och Jonna, så vi passade på att göra en intervju. Flickorna var inte så erfarna båtbesökare, men fann servicen snabb och trevlig. De var alltså nöjda. Speciellt bra gillade de live-musiken och menade att Papa Joe är båten de skulle besöka oftare, ifall man skall besöka en ölbåt.

det är ju orättvist! Ni har ju ren testat två andra båtar!", och visst, men här görs inga undantag oavsett hur bra orsaken skulle vara!

Service & Personal: 2:06.15 för att få en öl, vilket var Sämst i Test™. Personalen var dock kvinnlig och relativt fager. Men, tack vare herr Einstein, vet vi ju alla att allt är relativt.

Reling: 98.5 cm eller 85 cm, beroende av på vilken del av pråmen man befinner sig. Dvs helt bra på valda sektioner, lite i underkant på andra.

Tak: Valfritt, man kan t.o.m. sitta på taket. But..! But..! Think of the children!

Mysighetsfaktor: Riktigt mysigt under tak. 3 stora fluffiga hundar.

Bord & Stolar: Aningen plastiga var både stolarna och borden, men till bordens försvar kan nämnas att ett stop med basradien 60 cm precis får plats på bordet.

Utsikt: Om man, mot förmodan, förflyttar blicken från alla söta flickor kan man se Svarte Rudolf och, åt ett helt annat håll, den alldeles äkta bushen.

Kundkrets: Ett ord: Konstig.

Sol: Säkert för 2h sen.

Musik: Live coverband. Poäng++;

Apstånd: 2 båtar.

Papa Joe får hela 3.75 kompatibilitetspoäng som belöning för en skön atmosfär.

Svarte Rudolf och Musse Piggs hemlighet kl 21:30

Svarte Rudolf råkade vara en riktigt trevlig liten pråm med underbara värmelampor som ger många pluspoäng i den berömda lilla svarta boken.

Service & Personal: Tid till öl 1:06.44, vilket är godkänt. Personalen var blandad, men vi fick service av en trevlig ung man som i alla fall försökte sitt bästa, fastän det där med ljus/mörk öl inte riktigt lyckades.

Reling: 103 cm - Högst i Test™

Tak: Ja, på passlig höjd.

Mysighetsfaktor: Absolut Bäst i Test™, dvs hela 5 stora fluffiga hundar. Mycket tack vare de superba värmelamporna en sval höstkväll.

Bord & Stolar: Riktigt bra stolar och bord med en diameter på 59.5 cm.

Utsikt: Säkert bra.

Kundkrets: Sofistikerad.

"inte trevlig på soligt väder"

På Svarte Rudolf satt Sofia och Hanna och njöt i värmelampronasken. En kort intervju med flickorna avslöjade att inte de heller var erfarna ölbåtsbesökare.

De gav Svarte Rudolf betyget "OK" och nämnde att stämningen är bra en höstkväll som denna. Musiken tyckte de att var på lämplig nivå. Som minus för Svarte Rudolf tippade de att båten inte är lika trevlig som dom andra då solen skiner.

Sol: För 4h sen.

Musik: Diskussionsvänliga Beatles, mycket bra.

Apstånd: 1 hel båt.

Svarte Rudolf får expertpanelens Bäst i Test™ utmärkelse för det mycket sofistikerade kompatibilitetsvärdet på 4++.

Cindy, nya Ford Krav kl SE:NT

Ålprämen kallad Cindy ståtade även den med värmelampor, dock var dessa kännbart svalare än lamporna på Svarte Rudolf.

Ett par plus i kanten förtjänar dock Cindy för Kilkenny samt att där finns City lehti ifall man har tråkigt sällskap, eller bara annars behöver nåt samtalsämne. Även en skojig drinkvridare bakom bardisken förgyller tillvaron.

Service & personal: En öl på tiden 0:52.83 gör att Cindy kniper hem Bäst i Test™ i denna kategori. Samtidigt kan man räkna med att bli vänligt mobbad med stil

av personalen. Cage inledde nämligen vår attack med sitt Electronkort i högsta hugg, men motattacken kom genast och hårt i form av "Vad är dethär för nåt barnkort?". Självironi är ju det bästa som finns, om ni inte redan visste.

Reling: En reling på 92 cm, som på Cindy, är riktigt passlig för de flesta finländare som befinner sig på en höjd av ca 1.8 meter över havet.

Tak: Definitivt.

Mysighetsfaktor: 4.5 stora fluffiga hundar, hade kunnat bli fler om bara värmelamporna avgett lite mera värme.

Bord & stolar: Hållfasta stolar och bord i både modell 59 cm diameter samt

69 cm x 109 cm garanterar att alla kan sitta nöjda och glada.

Utsikt: Mörk :)

Kundkrets: Lite av varje.

Sol: Säkert för 6h sen.

Musik: Mycket varierande. Ena sekunden spelas Europe för att i ett annat ögonblick skrålade en pinsam Antti Tuisku. Stort minus för Tuisku, men antagligen spelas han för att folk ska dricka tills de inte längre bryr sig.

Toalett: En liten, väl skyltad toalett som förtjänar exakt 0 skitiga kalsonger.

Apstånd: 3 båtar.

Efter heta debatter och många kontrollberäkningar kunde ett kompatibilitetsvärde på 3.75 konstateras.

"vackra flickor"

Även vår sista intervjuoffer var oerfarna

båtbesökare. Lite oklart i det här skedet av kvällen vem alla i sällskapet var från Kouvola, men åtminstone Hanne och Kaisu

var på någon typs turistvistelse i Åbo. Som svar på frågan vad som hämtade dem till Cindy svarade de att det var den uppvärmda terassen. På samma fråga svarade Pale och Sami att det var de vackra flickorna. Försökte de möjligtvis imponera på dem??!!

Söt flicka sökes för Unix övningar!

I övningarna ingår bland annat sådant som unzip, strip, touch, finger, mount/umount, fsck och more. Även övningar i att trycka på rätt knappar och dubbelklickning ingår. Total tillfredsställelse utlovas! Ring genast! 0700-UNIXXX

apropå...

Det finns en förklaring till allt...

Söndag morgon och herr Ågren har kommit på besök... De flesta har märkt av honom, men färre har sett honom: HERR ÅGREN!

Det här är Herr Ågrens framgångsmotto:

Efter att du har lagt dig efter en normalblöt kväll på krogen och anar minsta oråd kommer han smygande....

Han har som vanligt med sig det han behöver, och som har blivit hans varumärke: hammare, småpengar och ? liter diesel...

Först tar han alla dina kläder som du vikt ihop fint, och slänger dem över hela din lägenhet...

Därefter tar han på dig skorna igen. Sen tar han alla dina sedlar och byter ut dem till små mynt, slår dig i huvudet med hammaren, och håller dieseln ned i hal-sen.

Ifall du mot förmodan inte har kommit hem ensam denna kväll, utan har med dig en helt eller delvis okänd individ av motsatt kön, byter han ut denna mot ett mindre skönt exemplar, och får vederbärande att tala inre Surnadals-dialekt på morgonen.

Ryktena säger att han också vid helt extrema tillfällen planterar hår på din tunga, lägger ett "flott" plyshbelägg på dina tänder och delar ut ditt telefon-nummer till stygga folk på gatan, men detta är fortfarande obekräftade rykten...

Vem är den här mannen?

TFiF TEK

TEKNIKENS
AKADEMIKER-
FÖRBUND TEK

Kära datateknologer,

Nu har de akademiska studierna börjat och hösten knackar på dörren. Vi från TFiF/TEK vill önska alla nya TFiF-medlemmar välkomna med i en enastående förening!

I höst har vi redan hunnit ordna en del program för årets gulnåbbar, t.ex. TFiF-GP, en trambilstävling i Kuppisparken, gulnåbbsinformation med utdelning av formelsamlingen och hållit punkt på gulnåbbsintagningen. Till nästa kommer kanslibesöken att äga rum och efter det är det dags för den traditionella TFiF-Xqr²en fredagen den 21 oktober.

På den seriösa fronten är det dags för både äldre och yngre att söka sig till arbetsmarknads föreläsningsserie som Daniel Valtakari arrangerar. Man får en studievecka för prestationen, som kan räknas till fritt valbara studier. Kursen består av fem föreläsningar med obligatorisk närvaro, vill man ta den under flera år går det bra. Mera info om tidpunkter och plats inom kort. Det finns närvaro listor på er som deltagit ifjol höst och ni behöver endast komplettera så att ni har deltagit i alla fem olika föreläsningar.

Sen ett måste och kolla in är www.teekkarijayna.info, för den 27.-28.10 är det dagsförderiksomfattandejäynätävlingarna. I Åbo är det Teknologkommissionen som sköter om jäynätävlingarna, man kan ta kontakt med t.ex. kengsjo@abo.fi om man har frågor.

En tävling utlyses för att teknologkontaktman är ett så långt och besvärligt ord, och det borde hittas på en fungerande förkortning på ordet. Nu utlovas ett litet pris till den som kommer på en användbar bra förkortning på teknologkontaktman. På finska har förkortningen för teekkariyhdysmies blivit tykki, om det är till någon hjälp. Tävlingsbidrag kan skickas till henry@tfif.fi.

Henry Lönnbäck,
Teknologkontaktman

knivterror på Kårallen

..eller DaTe goes .liu 31.3-5.4 2004

av mia och nicke

WARNING! Vi i forward redaktionen vill varna känsliga läsare. Denna artikel är väldigt lång och omfattar ofantliga mängder information. Detta plötsliga digra informationstillskott kan medföra hjärnskada som i extrema fall kan visa sig vara obotlig.

Fyra år efter exkursionen till KTH i Stockholm var det nu hög tid för en ny resa till Sverige, denna gång på Åbo-Stockholm-Linköping axeln. Efter att ha varit i kontakt med Datateknologsektionen i Linköping fick vi inbjudan till DÖMD, Datateknologsektionens Öppna Mästerskap i Dart. Elva modiga, vid starten fräscha, deltagare vågade ställa upp på utmaningen; Niklas Doktor, Fredrik Abbors, Minna Jalkanen, Johan Björkmån, Andreas Dahlin, Jens Sandqvist, Mathias Karlå, Tom Sundström, Joakim Fors, Maria Sommarström och Mia Westerlund. Exkursionen finns mycket väl dokumenterad i digital form, sammanlagt knäppte vi (Tom, Johan & Nicke) 1369 bilder och dessutom finns över 100 stycken 30 sekunders filmer sparade från resan. Detta innebär att vi (Tom) i medeltal knäppte 0.21 bilder per minut eller en ungefär bild var femte minut under resan (som varade i 107 timmar). Trots detta faktum kommer här ett försök att beskriva resan verbalt, men vi säger bara, ni som inte var med borde ha varit!!

Vår resa började med samling på Viking-terminalen på onsdag kväll. I terminalen sprang vi genast in i ett gäng KK:are på väg på Berzelii (DÖMD va no betär! :). Väl ombord och efter ett besök i taxfree började vi konkurrera ut discot på våningen ovanför med vår hyttfest. Vi fick underhållning av Mattis som bland annat visade hur man packar in en case i väskan och hur man skyddar spriten från sig själv. Med

inlevelse berättade han också om den dynamiska blomkrukan som han stött på i fyllan på gatan (det är jobbigt när saker som borde stå stilla flyttar på sig så fast man väjer åt båda hållen krockar man i alla fall). Tom och Mattis hade sex. I pidro. Men vissa nöjde ju sig inte med pidro. Under kvällen gick också rykten om att en av våra grönare vänner på resan ofrivilligt testat hur det är att ligga mellan den uppvikta hyttsängen och hyttväggen. Ryktena säger dock inte huruvida detta är att rekommendera eller inte, men vi skulle kunna tro att man kan få trauma för mindre.

Torsdagen började med en jobbig uppstigning och en aning uppretad personal p.g.a. att hyttnumrorna utanför ett par hytter i vår korridor under natten av någon anledning bytt plats. Väl av båten fick vi skjuts av en väldigt glad och trevlig busschaufför till Cityterminalen. Han berättade bl a att han bara hade ett år kvar tills pensionen, sen efter det skulle han inte kunna bry sig mindre om folk åkte Vikingbussen eller inte. Whiskey on the bus blev det också eftersom att vi hade en generös finne som kortvarigt resesällskap. På Cityterminalen

träffade vi Maryam som tog med oss på frukost till McDonalds på Sergelgatan. HappyMeal haklapparna visade sig vara en hit. Eftersom att vi ännu hade lite tid att döda innan företagsbesöket till Nortel Networks kl.10 gick vi runt en stund och försökte öka blodkvoten i omloppet. På hötorget fick vi blommor och jordgubbar innan vi p.g.a. det mindre milda morgonvädret beslöt att gå in på second breakfast till Robert's Coffee. En rejäl flashback från vårt studieliv i Åbo fick vi när PR resultaten kom som på beställning via SMS. Bara att det var fösta april. Och PR resultaten

ODÖDLIGA UTTRYCK

"sätt dig på den å rotera"

"du peeeeeeka.."

"böri va i fyllon, *** **."

"vi kan supa utan att ha roligt"

"den vomerande teknologen"

"papp miiin, å en anin kaar.."

"deee'e luugnt"

var ungefär lika sanna som kaffet smakade bra (svenskt kaffe, fy...!). För att göra oss rykte i Stockholm och komma in på Spybar red Mattis och Oppa på lejonerna på Drottninggatan och Mattis och Mia sjöng Stockholm i mitt hjärta åt förskräckta.

På Nortel blev vi mottagna av vår värd för dagen, Peter Finskas, som ursprungligen var från Närpes. Peter hade förberett sig på finska hela natten men besvikelsen över att slippa prata finska med oss var infinitesimal kan man väl säga. Vi fick vår tredje kaffekopp för dagen, men fortfarande var automatkaffet lika svenskt. Under kaffet fick vi höra Joe C presentera företaget. Presentationen var mycket intressant med både Joes personliga åsikter om företaget samt analys av marknaden. Vi tackar framförallt för en presentation utan slideshow! Nortel är över 120 år gammalt och grundades i Canada; i Sverige har de funnits i 25 år. Nortel har alltid varit inriktat på telekommunikation och telefoni. De vill gärna själva bli kallade "innovators" och är ett av de största hitech-företagen i världen. I mitten av 1970-talet var de ett av två företag i världen som satsade (alla sina pengar och lånat kapital) på övergången från analog till digital teknik. Nortel vill ligga först i utvecklingen och designar t ex också egna chip efter sina behov. Nortel har ett brett utbud, de utvecklar allt från konsumentprodukter till utrustning till satellitstationer. De var också med i fronten av utvecklingen av optiska nätverk, optiskt bredband och för tillfället "väntar" man på att 3G ska slå igenom. Nortel bedriver forskning över hela världen. Man har många olika samarbetspartners och som ett exempel kan nämnas samarbetet med Williams F1. Stolt berättar Joe också om deras tera byte switchar som de redan hade för några år sedan. Nortels slogan är *Business Without Boundaries* och ett av huvudmålen är att ligga först i utvecklingen. Joe avslutar presentationen med att bland annat konstatera "If you can't innovate quickly, why bother?". Några av Nortels kärnteknologier i dagsläget är optiska fjärrnätverk, Voice over IP, optisk Ethernet, stadsnät, trådlöshet och säkerhet. En intressant fråga i slutet av presentationen var hur plattformsbärande Nortel är. Svaret var lite undvikande även Nortel jobbar en del med Open Source. Nortel

jobbar på layer 2 och 3 i OSI modellen och utvecklingen sker i mån av möjlighet efter standarder, men eftersom att de är i toppen av utvecklingen finns det inte alltid standarder att följa.

Efter historian om företaget fick vi se Peter Eklund presentera demo labbet. Labbet används främst för att visa kunder hur nätverken fungerar. Vissa var mer imponerade än andra av hårdvaran. Vi fick en liten lektion i datakommunikation, men åtminstone alla som gått Westerholms kurs på insten visste nog det mesta redan. Peter tyckte att ifall vi ska komma ihåg något från dagen så är det att vi ska undvika spanning tree eftersom att algoritmen är komplicerad, omslagstiden lång och ingen lastbalansering kan implementeras. Länkaggregering med logiska länkar är istället lösningen. De 6 sista bitarna i source och destinationsadressen XOR:as och divideras med antalet länkar för att sköta belastningen av länkarna. Till sist fick vi också se ett program som grafiskt analyserade nätverket och ritade upp typologin. Via programmet kunde man också konfigurera nätverket. Ganska rätt!

Ett typiskt spanning tree

Efter demolabben fick vi pizza från Pizza-Hut, helt gott! Vi var definitivt i behov av lite energi. Under lunchen hade vi lite diskussion om bl a Nokia, alltför dyra konsumentprodukter och USA.

Efter lunchen fick vi en kort rundvandring genom kontoret till carrier labben. Operatörsteknologin är "tung", det behövs redundanta system som kostar mycket att implementera. Bl a fanns i labben ett växelskåp innehållande hårdvara för 10 miljoner kronor. *bling bling *

True love!

Vi avslutade besöket med en presentation av SSL-VPN, WSS & SW DEVELOPMENT. Tord Larsson drog ca en timmes akronymrally om datorsäkerheten. Vi fick höra en del om IPSec, krypterings och dekrypteringsnycklar, utveckling av SSL acceleratorer, iSD Platformen, Single System Image, Erlang och OTP. Vi fick också se två exempelprogram skrivna i Erlang som är ett robust högnivå funktionellt programmeringsspråk som används till distribuerade realtidssystem och till viss del liknar LISP och Prolog. Erlang har stöd för parallella aktiviteter och distribuerade system, Erlang saknar pekare och minnesläckor är inte heller möjliga. Mattis och Oppa var inte de enda som var trötta, det var en lång dag.

Sammanfattningsvis kan man säga att vi hade en intressant och givande förmiddag på ett imponerande företag. Vi tackar!

Efter företagsbesöket hade vi en uppfriskande promenad tillbaka till Cityterminalen där vi fick vänta en stund på vår buss till Linköping. Tom fördrev en stund av tiden med att sitta inne i en förvaringsbox. Vi funderade hur lufttäta luckorna var, kan man sova i boxarna? Något att testa nästa år?! När vi äntligen skulle stiga på bussen till Linköping satte sig en gubbe mitt i gate

38 och blockerade vägen och vägrade stiga upp. Men väl ombord på bussen gick det relativt smärffritt även om Mattis tog av sig skorna trots att luftkonditioneringen inte var på för fullt. På bussen fick vi äntligen veta vad kravall, festen vi skulle delta i på kvällen, är. En annan på bussen som också skulle delta i DÖMD berättade att kravall är förkortning av 'krav på overall fest'. Doh. Nog visste vi ju att vi skulle på halarfest nog. Bussresan till Linköping tog just under tre timmar och förflyttningen med hjälp av apostlahästarna från fjärrbussterminalen till vandrarhemmet Ådalavillan tog ca 20 minuter. Vandrarhemmet trots sina vattenskadorna och 2/3 av duscharna avstängda var i alla fall helt ok. Kalmareborna som vi visste skulle bo på vandrarhemmet visade sig dock vara gamla tanter och gubbar.

Ganska snart kom Datateknologsektionens ordförande Niklas Östh och hämtade oss från vandrarhemmet för att föra oss till den privata förfesten på Västgöta Nations nationslokal Ättestupan. Nicke Ö är cool! Han varnade oss också så länge vi stod och väntade på bussen att kombinationen studerande och finne inte är något som direkt räknas som merit i Linköping. Ättestupan finns på översta våningen i ett studenthus i Ryd (typ deras YO-kylä) och består av ett relativt trevligt men litet rum med soffor, bord, stolar och bardisk. Vi märkte snabbt att Västgötaborna nog kunde en del av våra snapsvisor, men en del var vi tvungna att lära dem. På väg till kravallen gick vi via McDonalds och fick lite mat i oss. Nog för att vi fick mycket pizza på Nortel, men det var ändå ett halvt dygn sen. Mattis tyckte om sina franskar och försökte bjuda kassaflickan på makaroner till vandrarhemmet av den orsaken. Tyvärr var hon mätt och dessutom jobbade hon. När vi väl kom fram till Kårallen (deras kårhus) och kravallen fick vi se en kö utan tidigare anat kaliber. Som tur gick kön ganska snabbt och det tog inte många minuter innan vi var inne på Kårallen och yrade runt. Mera komplext hus får man ju leta efter. Men rätt spännande var det ju att man varje gång man var där upptäckte nya och nya rum att festa i. Det var mycket folk och inte heller brist på vätska men eftersom vi var väldigt trötta i ögat tog de flesta taxi hem redan en stund innan valomerkki. Några

tappra kämpar fortsatte dock med efterfest med svenskarna. Lite whiskey in the cab blev det också för oss andra. Efter taxituren tillbaka till Ådalavillan kollade vi på onsdagens pr0nbilder från båten och resten av Toms bilder. Jocce åtminstone spotade länge på toaletten innan vi somnade. Summa == Dahlins sångbok. Men Tom fick (tog) sin jacka tillbaka i alla fall.

Living in a box ?

Fredagen började med att Mia fick order av Mattis att skriva upp att "Mathias har sovit jättebra flerflera timmar". Frågor som "har Oppa kommit tillbaka?" cirkulerade också en stund på morgonen innan alla hade på klart att han nog låg i sin säng och sov. Vi försökte kolla på TV men på ena kanalen kom vädret och på andra Kauniit ja rohkeat. Efter att ha samlat krafter en stund gick vi iväg till Hemköp och handlade morgonmål och lunch. Efter lunchen bestående av spaghetti och maletköttssås (köttfärs i .se) gick vi till stan igen.. Sprang i butiker, drack kaffe (svenskt) och gick på sighthseeing till slottet och domkyrkan. Kvällen hade vi tänkt tillbringa på Herrgårn tillsammans med andra från DÖMD, men efter en bra förfest på Ådalavillan med diverse olika ölspel var klockan nästan tudags så de plannerna lämnade vi, trots att de gamla tatterna på vandrarhemmet gärna ville att vi skulle gå ut.. Vi flyttade i alla fall oss från TV-rummet till ett av våra sovrum och fortsatte festen där. Angående ölspelet kan vi konstatera att det är svårt att inte peka, lotus är en sexställning och orkar man inte blanda får man dricka renat.

Lördagen började med en allt för tidig uppstigning. Orsaken till detta var att någon prickat in dartsävlingen redan kl.10 på morgonen. Dumt. Nåväl, vi kom oss upp ur sängarna och efter att vi fått i oss lämplig föda så som saft, mackor (vi börjar lära oss), gröt och filmjöl (1337 .se skillz) kunde vi konstatera att klockan kanske visade lite mer än den borde. Den inplane-rade bussturen skippades och i stället kontaktades Taxi Linköping för att få tag på nytt transportmedel. Någon stor taxi fanns inte att tillgå, men inom kort stod det två vanliga taxin utanför vandrarhemmet. Tyvärr var chaufförerna allt annat än positiva till att vi hade tänkt klämma in fem personer i vardera bilen, och det resulterade i att ännu en bil beställdes. Väl framme anade vi dock att vi inte var de enda trötta, för det såg ganska tomt ut i Korallen med tanke på det stora antalet anmälda lag. När vi sedan skulle anmäla att vårt lag var på plats fick vi mera att fundera på. Vilket lag? Något lag som hette DaTe, Datateknologerna eller över huvudtaget kom från Finland fanns inte anmält. Efter att ha funderat ett tag kom arrangörerna fram till att spöklaget som var med i systemet och ingen visste vem det var eller varför det var med måste vara vi. Namnet gick inte längre att ändra, så vi fick det ärofyllda lagnamnet Inget. Under tiden anmälningen sköttes och vi funderade över reglerna hade Mattis till sin förskräckelse märkt att baren inte var öppen och att den skulle öppnas först klockan 11.00. Skandal!

Ave Kårallen!

Vad det hela egentligen handlade om: Pilkastning.

Pilkastningen drog igång och vårt lag bestående av kastarna Minna, Maria och Tom skördade stora framgångar! Inget besegrade lagen X9 samt Västgöta Vikings, men förlorade mot tredje motståndaren efter en mycket jämn match. Som en liten parentes kan väl nämnas att de två första motståndarlagerna aldrig dök upp... När det var färdigkastat för vårt lag var klockan lyckligtvis mer än 11, och den efterlängtnade ölförsäljningen hade kommit igång. Då mat samt nödvändiga drycker serverades dagen lång gick det ingen nöd på oss, och stora delar av dagen spenderades på Korallen. Före kvällens finsittning gjordes dock en visit till vandrarhemmet där halarna byttes ut mot kostym.

Sittningen på kvällen efter dartfinalen var ganska annorlunda mot vad vi är vana med från Åbo. Största chocken var att de typ aldrig sitzar med snaps. Man kunde inte heller under sittningen köpa mera dricka. Sittningen började inte heller med Helan utan första sång var Kungssången. De för-

sta två timmarna fick vi nöja oss med en flaska fiskleverÖLja eller kallsup för de som normalt dricker cider. Dock kunde man gå till baren i andra sidan av huset och köpa drinkar att ta in till sittningen så fort baren öppnade. Vi sjöng väldigt lite och mest i otakt, de flesta bord hade egna "bordsskålar" och sjöng egna sånger. Efter att något bord ropat tempo (som gjordes enligt lite annat mönster än vi är vana med) steg toastmastern upp, förkunnade att vi hört "kvällens första/andra/osv tempo", berättade vilken sång vi skulle sjunga, alla började sjunga på olika tidpunkter och i olika tempo. Vi fick uppmaning att sjunga "samtidigare" och sjöng alla sånger typ tre gånger. Vi misstänkte att det var för att spara på drickan. Ganska snabbt började Linköpingsborna dock konstatera att det inte är så här som deras sittningar normalt går till.. Så småningom när det spårade ur ännu mera började vi Åbobor ha riktigt kul och sjunga våra egna snapsvisor och ha filisbordet. Maten var åtminstone av hög klass, förrätten bestod av skagen-sallad och öl, varmrätten av tournedos

Teknolog Schyffert!

rossini med tryffelsås och potatisgratäng och en halv flaska vin (caladoc & alicante bouschet 2000), desserten bestod av en välsmakande björnbärsparfait, kaffe (nu smaka det nästan helt ok) och punsch. Vi fick också konstatera att de måste ha varit i Åbo och kikat på DaTes verksamhet ifjol. Vi fick sen en hel hög med smurfar (vem hade smurfsitz ifjol) och dessutom en skratta-och-klappa skylt (ni minns vad vi hade i julspelet på julfesten). Vi fick också underhållning av Henrik Schyffert och Peter Wahlbäck. Wahlbäck konstaterade bland annat att vi inte har levt om vi inte varit på bögklubb i Umeå. Kanske nåt att testa nästa gång vi drar västerut? Schyffert hade aldrig kommit så långt i sin skolgång, vilket han skyllde på de magiska highlighter pennorna. Gör man allting gult så kan man det trodde han. Sen fick vi höra att vi studerande har det väldigt lätt också, vi behöver bara "prutta runt bakis, spanna på en overall och sätta på nån brud".. Efter att Wahlbäck konstaterat att det fanns finnar på plats fick vi höra om hur det låter när man pratar finska, språket med bara vokaler. Vi fick även veta hur bra vi har det på Finlandsfärjorna, det är bara baren-hytten-kuken som gäller, tydligen. Schyffert och Wahlbäck fortsatte showen en stund efter sittningen också. Efteråt tyckte Tom väldigt synd om Schyffert som aldrig studerat klart och lånade därför ut sin tofsmössa en stund så att herreman skulle få uppleva den känslan också.

Efter sittningen och före Monkeystrikes och Marit Bergman spelade stod vi på verandan ett bra tag och filosoferade över livets begynnelse och hur livet sett ut om en i historien betydelsefull persons son fått en trimmad mopo i konfirmationspresent. Till och med Mattis fick "rest his case" under diskussionens gång. Sen började kalabaliken på riktigt. Mattis blev lite trött i ögat och somnade med den följd att två väktare släpade ner honom i källaren. Som tur fick vi en snäll D-sektionare att köra hem honom till vandrarhemmet istället för att väktarna vidtog ytterligare åtgärder som skulle ha inkluderat en blåvit blinkande bil. I samma veva upptäcktes dock Toms leatherman som satt kvar i bältet. Väktarna beslagtog den och vägrade ge den tillbaka på något vis. Efter en del hårda ord från båda sidorna fick Tom höra att man kan få två års fängelse för olaga innehav av eggvåpen i Sverige och att han skulle bli anmäld ifall han inte gav upp. Undrar till vilken typ av vapen de två toma fiskleverÖLja-flaskorna i Mias (stora) handväska hade räknats ifall väktarna fått nys om dom?

**Mias vapen!
FiskleverÖlja!**

På söndagsmorgonen var det sen ett gäng slagna hjältar som hjälplöst satt och stirrade på TV:n i väntan på bussen tillbaka till Stockholm. Framme i Stockholm blev det ett energiintag på Pizza Hut innan vi tog bussen till terminalen. Även på färjan bedde vi oss riktigt bra. Vi satt i hytten och kollade på diverse bilder och filmer från resan, konstaterade att vi inte vill tillbaks till Åbo och alla räkneövningar och att vi ska göra om denna resa nästa år. I hyttddörren stod mitt i allt en kille från Norrköping som tyckte att vi var dumma som varit i Linköping eftersom att Norrköping är så mycket bättre. Han till och med hämtade sina kompisar och pekade ut oss, "...dom som vart i Linköping". Utslitna stupade the last standing heroes i säng någongång mellan

klockan ett och två, trots att Mattis påpekade att discot ju nog var öppet ännu.. På måndag morgon bar det av hem, eller till knasli och på SFs morgonpaukku på källaren, för att fira att det var 72 år sedan förbudslagen upphörde.

Kort och koncist: Vi hade en jåkligt kul resa. Nästa år igen, favorit i repris! Alla ni som inte var med, våga inte missa DÖMD då!

Mia, Nicke

Vi vill speciellt tacka följande:

Tekniska Föreningen i Finland
 Viking Line
 Nortel Networks
 Datateknologsektionens ordförande Niklas Östh
 Maryam, Minna och Maria för företagskontakter
 Mattis för underhållningen
 resten av gänget för världens bästa sällskap

Diverse andra citat

Mattis på gatan i Linköping på jakt efter Systembolaget, åt en rabattarbetare:

"Du som e stassarbetar, var ligger Systembolaget?"

"Stadsarbetare, tack för den du"

"Nå trädgårdsmästare om du så vill då"

Mattis i telefon med tjejen i nummerupplysningen

"Här sitter jag full och ensam" och

"Men du har ju gullig röst, vill du komma på förfest till vandrарhemmet?"

Mattis i väntan på bussen, tappert försök att förklara att man inte ska riva upp gamla sår

"Man ska aldrig peta i hundskit som har torka, he byri lukt på nytt"

Efter diverse ölspel på vandrарhemmet

"Skräppor å skinn, allt ska in" och

"Oppa du har fyra ögon" "Om jag blundar med tre..?"

Diverse svenskar:

"... .. Ni e ju fan överallt.."

"Bra att ni har mössor, man ser/hittar er med det samma.."

Svar på tal av en svensk på Kåralen som var mäkta imponerad av vår sång

"Vi kan supa utan att ha roligt.. vi kan supa.."

"D där va, jaa, d va ju f*n d värsta jag har hört på 5-10 minuter säkert.."

stysse04 quiz

av kaj, kb, corrupt, jenny, mia

1. Johan Björkman
2. Ordförande
3. Ingå
4. Sergeant <<<
5. 42
6. Friherre
7. Allting och lite mera [>]
8. Huisigt snabb [9]
9. Hmm... inte kommer jag på något på krokig arm [2#]
10. -

bonus: Albin föddes så, inte är det hans fel =) [7]

Anmärkning: Ordis svarade på mailet med frågorna på tiden 2h55min51s.

RESULTAT: >+9+2#+7=16+>+2#

5. 40 stora starka + 4 små nubbjävar + 1 kåt punglös dvärg
6. Limited access!
7. Liten smisk och mycket kärlek [12]
8. Nåh, ljusets hastighet bleknar jämfört med DaTe-soffans hastighet, som för övrigt ökar exponentiellt med antalet intagna bärs. [ett par öl]
9. Spela schack...det skulle bli för enformigt [9]
10. -

bonus: -

Anmärkning: Sekre tog hela 90h03min44s på sig att svara, långsammast i hela styssen.

RESULTAT: 12+"ett par öl"+9=21+"ett par öl"

1. Maria Eli-se Sommarström.
2. Viceordförande
3. En liten ö ute i det sjumila havet.
4. Flaggstångsknoppsput-sare.
5. Det sägs ju att storleken

inte har någon betydelse, men... Stooooora stövlar tycker jag om.

6. Absolut, Herr Nilsson.
7. Blondinernas talan. [C]
8. Snabb. [I]
9. Inget. [@]
10. -

bonus: För att kunna fly från alla datanördar inom date. [7]

Anmärkning: VO svarade på 62h41min33s

RESULTAT: 7+C+I+@

1. Jens Sandqvist
2. Sekreterare
3. Där jag föddes naturligtvis!
4. Serg

Frågorna

1. Namn
 2. Post
 3. Hemort
 4. Militärgrad
 5. Stövelnummer
 6. Civilstånd
 7. Vad har du att ge DaTe?
 8. Hur snabb är världens snabbaste soffa?
 9. Vad kan man INTE göra med en soffa?
 10. Datacentralen. (Ulla style på frågan)
- bonus:** Varför har Albin 8 ben?

1. Minna Jalkanen "IT-Ilopilleri"
2. Skattmästare
3. Enligt ÅA:s papper är jag en utlänning
4. Jaa..a.. jag måste ju vara kapten när det gäller festande
5. jag har ganska små stövlar, och de används bara under tomtejakten!
6. jaaha..en vild sambo.. för tillfället =)

7. positiva tankar och nya idéer **[R]**
 8. utan motorn c. 9.8m/s^2 om friktion och vindmotstånd beaktas inte! **[7]**
 9. Man kan inte ännu tenta på soffan.. annat än webbdesign kursen **[10]**

10. -

bonus: Albin är en mångsysslare och kan använda alla sina ben samtidigt!! **[7]**

Anmärkning: Snabbast svarade Skattis, 00h57min04s, way to go!!

RESULTAT: $R+7+10+7=24+R$

1. Fredrik (Oppa) Abbors
2. Vård! eller värdinna om man så vill
[Red. anm. Vård om innehavaren är kvinna, värdinna om denne är man]
3. Pampås... Behöver man säga mer ;)
4. Vad de nu sen ska va bra för men, Jägarare
5. Större än dig
6. Spanar
7. En öppnad tonfiskburk och anjovis från i fjol **[12]**

8. Snabbare än blixten **[10]**

9. ja just de frågan kvarstår **[\$]**

10. Ähhh orkar inte **[+ i kanten]**

bonus: för att han föddes så!!! **[7]**

Tycker om att: Jaga isbjörnar i polarområden i segelbåt med smörkniv

Dricker helst: Ur toaletten i Axelia

Äter helst: Gott & gratis

Anmärkning: Vårdinnan svarade på 13h17min22s, och knep en fjärde plats.

Dessutom visades god kreativitet (alternativt brister i kopieringstekniken) genom flera egna frågor.. Belöningen består hur som helst av 15 bonushästar!

RESULTAT: $12+10+ \$+7+15+ "15 \text{ hästar}"+ "+"=44+ \$+ "15 \text{ hästar}"+ "+"$

1. Joakim
2. flera
3. Jopo!!!
4. <<<<
5. 42
6. börsnoterad
7. en sten **[15]**
8. g? **[7]**
9. L2 **[15]**
10. Hhhhhng.... must.... resist.... urge **[14]**

bonus: Stabilare då man?han är full **[7]**

bonus#2: Är det moraliskt försvarbart att kissa på julgranen? Bara om man å pissar på corrupt **[-3b]**

Anmärkning: Infochefen som var femte snabbast svarade på frågorna genom att begära PAPPER OCH PENNA på julfesten. P g a det oväntade manuella arbetet för fröken sekreterare bestraffades han av en av julfestdeltagarna med ytterligare en (mogen) bonusfråga.

RESULTAT: $15+7+15+14+7-3b=58-3b$

1. Mathias Karlå
2. Gulnäbbsansvarig
3. Tjock
4. Kanon
5. 43
6. Lite till vänster från 8.00-11.30
7. En oansvarig gulnäbbsansvarig (med långt blont hår) **[9]**
8. 4 sekunder **[15]**
9. Kasta ut den från balkongen på Kårens fjärde våning utan att Lena blir sur. **[14]**
10. "...s Ford ha fått punktering på sin ring." **[15]**

bonus: Så att han ska kunna se dig bättre. **[7.69-ö]**

Anmärkning: Gulisansvariga svarade på 3h03min01s och missade andra platsen med endast 7min10s..

RESULTAT: $9+15+14+15+7.69-ö=60.69-ö$

Fredrik, Jens och Mathias

[Red. anm. OBS! Dessa frågor (och därmed svar) är gjorda 2003, därför kan civilståndet ej längre garanteras. Alla intresserade och icke-intresserade bör därför stöta friskt på offren för att se vad som händer.]

nationella jäynätävlingen

av jukka makkonen, översättning av kristian

Från vilken teknologort kommer Finlands skickligaste jäynare? Vart i Finland hittar det nationella jäynäpriset sin väg och till vems CV läggs raden "årets teknologjäynare år 2004"? De här frågorna får sina svar vid de nationella jäynätävlingarna 27.-28.10 på plats X.

Vad är en jäynä?

"Två ord av kvalitet uttrycker bäst teknologanda: teknologjippo och teknologjäynä". Med dessa ord anknyter Ossi Törrönen jäynän som en betydande del av vår teknologkultur. Jäynäns avsikt är att bringa godvilligt glädje åt sig själv, jäynäns mål och till publiken. Jäynän tar varken en religiös eller politisk ståndpunkt. Den är till naturen överraskande, tar tillgodo tekniskameter och är okonventionell. En jäynä kan till sin varaktighet vara lång eller kort.

En legendarisk jäynä: Regalskeppet Vasa och Paavo

Bärgandet av den på sjöbotten i ett par århundranden vilande Regalskeppet Vasa gavs överraskande lite extra färg, då en grupp teknologer på resa till Stockholm, natten före hade dykt ner och påpassligt lagt en Paavi Nurmi staty bland den övriga bråten på däck. När sedan det ärevärdiga Vasa steg upp till ytan ackompanjerat till folkets hurrarop, var det en smärre överraskning, när också Paavo lyfte sitt huvud ovan ytan. Händelsen ledde till en marinarkeologisk sensation och senare till en enorm uppståndelse i dagspressen när det framgick att det var fråga om en teknologjäynä.

Är du tillräckligt mycket teknolog för att försvara din orts ära?

I jäynätävlingen deltar ett(1) lag från varje teknologkår eller motsvarande teknologförening. Valet av representationslag görs av teknologkårens eller motsvarande teknologförenings styrelse. Åbo representeras av vinnaren av vår egen jäynätävling, som årligen hålls vid wappen.

Bestämmelser gällande laget:

- Totalt fyra till nio(4-9) jäynare av vilka högst två(2) får vara gulnåbbar.
- I laget bör finnas representanter från bägge könen.
- Laget måste på förhand utse en chaufför, som inte får delta i själva jäynandet mellan den 27.10. kl 22.00 – 28.10 kl 8.00.

Information om tävlingen fås av:

Teknologkommissionens ordförande
Kristian Engsjö (kengsjö@abo.fi)

TEK:s Teknologombudsman
Jukka Makkonen (jukka.makkonen@tek.fi)

Eller från:

www.teekkarijayna.info
www.abo.fi/~tk/jayna/

Ilta-Sanomat 5. juli 1961

retro hörnan: NMT 450 / 900

av kristian

På 80-talet kom de första mobiltelefonerna och då talar jag om riktiga mobila telefoner och inte dagens tingeltangel-lurar som egentligen borde benämnas fick-telefoner eller handtelefoner. Jag talar om NMT 450/900. NMT står för Nordic Mobile Telephony och det hela rör sig om analog teknik. NMT var den första riktiga standarden för mobiltelefoni och togs i bruk 1981. Idag är NMT 900 nedlagt till förmån för GSM nätet, medan NMT 450 fortfarande är i bruk på sina håll. NMT anses som den första generationens mobiltelefoni.

Jag tänker berätta om en riktig klassiker, nämligen Mobira(*) Talkman. Det var en riktig telefon det! Utrustad med en rik-tig lur (ansluten till själva telefonen med en sådan där "krull"-sladd), synlig antenn och ett bärhandtag för att främja mobiliteten. Med en matchvikt på ca. 5 kg stod den säkert och stabilt mot de flesta underlag. Och allt detta fick man år 1991 för löjliga 7000 mark (en valuta som användes fram till år 2002. Äldre teknologer talar ibland även om "gamla pengar").

Stötsäkerheten var utomordentlig. Utrustad med en bottenplatta av metall tålde denna telefon den omildaste behandling. Dagens sk stötsäkra telefoner har något gummi tjafs spänt över skalet för att lindra smällen vid fall. Med Mobira Talkman var man mera rädd för att krossa tårna än för att telefonen skulle ta någon skada. Undertecknad har personligen upplevt Mobirans ypperliga stryktålighet. Jag och min far åkte en gång i tiden med traktorer till ett sågverk, för att såga upp några stockar. Farsan åkte först med en tom Tuhti kärra för det sågade virket och jag kom strax efter med stocklastaren. På vägen till sågverket ser jag plötsligt hur vår Mobira Talkman faller ut ur hytten på farsans traktor och ner i asfalten och till råga på allt ser jag även hur Tuhtins boggihjul hoppar till!

Telefonen blev under kärrans bakhjul! "Ja-hap? Vad kommer det att kosta att reparera den telefonen", var min första tanke (ännu i början av 90-talet var det vanligt att man förde söndrig teknisk apparatur till reparation). Jag samlar ihop delarna och testar att knäppa på telefonen....den fungerar?! Så efter att jag hade knäppt tillbaka plexiglasets på displayen, rätat ut antennen och medelst en skruvmejsel rätat ut några illa

tilltyglade kylflänsar, så var Mobira Talkman i (nåja...) ursprungligt skick! Jag skulle gärna vilja se om Nokia fancy-smancy-camera-phone klarar av samma manöver!

Strålningsrisker var det inte alls tal om, då telefonen var utrustad med ett enkelt men säkert strålningsskydd.

Nämligen skild lur med sladd. Telefonens sändningsdel och antenn hölls på ett säkert avstånd från kroppen. En ordentlig kylfläns sörjde för att avleda värme från sändningsslutstegen. En detalj som hade många intressanta användningsområden. B la kunde man värma frusna fingrar och tår under kyliga vinterdagar. På den tiden tog man även hänsyn till användare med nedsatt syn. Luren var utrustad med stora tydliga knappar som gav ifrån sig ett distinkt "klick" vid nedtryckning. Knapparnas och skärmens gröna bakgrundsbelysning skapade en futuristisk känsla i bästa Star Trek stil.

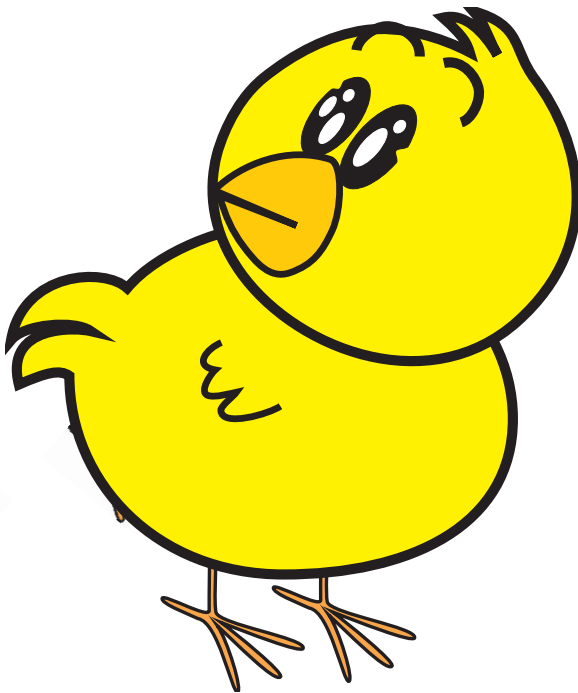
"Det var bättre förr" är ett devis som många gånger stämmer in. Mao Ze Dong, Backstreet Boys, Hubba Bubba och Mobira Talkman är företeelser som hör en svunnen tid till som vi gärna vill uppleva igen.

Mobira Talkman

(*)Företag grundat 1975 av Nokia och Salora. 1982 köpte Nokia Saloras aktieinnehav i Mobira och det blev ett dotterbolag till Nokia.

OBS! Gamyler
kan vara farliga!

Historien om Albin

Del 1 - Kapitel 8 - Jakten

Värdinnan sneglade bryskt emot det ovanliga sällskapet vid bordet i hörnet, men nöjde sig med att stanna bakom bardisken och polera vinglas med en talande bestämdhet. Gubben och hans åhörare var de enda gästerna i baren, och flera av ungdomarna hade redan somnat. Nita satt som förstenad och lyssnade med fascination till varenda ord av historien. De äldsta pojkarna hade för länge sedan slutat anmärka på hennes frågor och delade i stället hennes iver.

- Vad gjorde ni när ni hade lämnat huset? Hur kunde ni klara er, frågade de.

- En sak i gången, myste gubben försonligt. Jag ska berätta hur det gick till.

Jag hade flera vänner i trakten och min första tanke var att be någon av dem om härbärge för natten. Vi knackade på hos några stycken, men när jag berättade hur det låg till vägrade de tro på mig och påstod att jag blivit vrickad av för stora mängder sangria. En av mina bästa vänner, Arturo, gav mig ett bylte med lite frukter men tillät mig inte stiga in av rädsla för sin husbondes vrede. Dessutom verkade Albin hela tiden bli nervösare och till slut berättade han varför. Han trodde att antivarelser kunde vara på väg och menade att det vore bäst att ge sig iväg innan det var för sent. Besviknen på mina förr så trogna kumpaner stegade jag åter ut i natten med det tofsprydd kräket vid min sida. Sannerligen var jag illa till mods och mitt humör blev inte bättre av hans domedagsprofetior.

- Tyst! Tyst! bönföll jag. Jag står inte ut med dina sanslösa historier längre. Alltsedan du kom ur ditt hölje har du fört med dig olycka och du förlamar min tanke med ditt ihärdiga rabbel om universums balans eller obalans. Det jag behöver nu är en lugn stund så att jag kan samla ihop mitt liv igen.

Albin slutade tvärt att tänka högt och vi fortsatte vandringen längs sandvägen. Inom kort hade vi nått utkanten av min hemort, men vi fortsatte utan att fundera på alternativen. Hela natten vandrade vi utan att kommunicera, och jag tänkte på hur det kunde gå så fel med gamla goda Alejandro. När morgonfåglaorna började sjunga var jag så utmattad att jag föll, och då insåg jag antingen att jag behövde vila. Albin hade gnatat på i samma frenetiska mekaniska takt hela vägen. Jag letade upp en dunge i en

sluttnings som inte syntes från vägen och lade mig till ro med huvudet på roten av ett träd. Medan jag fumlade efter en apelsin ägnade jag några vänliga tankar åt Alejandrons fru. Jag somnade med den andra apelsinklyftan i munnen.

Jag vaknade av att en hästmyra klättrade in i min vänstra näsborre. Omtöcknad snöt jag ut insekten och satte mig upp. Solen stod högt på himlen och i den tryckande värmen kände jag att en långdragen huvudvärk var på väg. Min kontroversiella kumpan syntes inte till, så jag bestämde mig för att leta upp honom. Albin, försökte jag ropa, men det blev som ett dämpat grötigt läte som skrämde bort några fåglar i en buske bredvid. Med ett svagt ljud likt prasslet av vått papper lossnade apelsinklyftan från min gom och trillade i marken. Förvånad och en smula road såg jag på den torra fruktbiten där den rulade ner för sluttningen. När den stannade såg jag dock något som fick mig att gnugga mina ögon för att förvissa mig om att de inte lurade mig. På en sten några meter neråt låg ett skinande vitt pappersark med små bokstä-

ver på. Jag kröp hastigt fram till stenen, tog försiktigt upp pappret och började läsa.

"Kära vän,

Det är med stort vemod jag lämnar dig i denna svåra situation. Jag har dig att tacka för min nyvunna frihet, utan vilken jag aldrig hade kunnat fortsätta mitt letande efter ett sätt att hålla mig undan antivarelserna för alltid. Jag värdesätter stort allt du har gjort för mig och kommer aldrig att glömma det. Nu känner jag dock en stor drift att ta mig vidare så fort som möjligt, och ditt sällskap skulle bli en börda och en fara för oss båda. Vi får gå olika vägar en tid, men jag tar inte farväl för gott. Jag kontaktar dig när det är möjligt och tillräckligt säkert. Vi kommer att ses igen!

Albin"

Så ni förstår, Albin lämnade mig där jag låg och sov för att finna en lösning på sitt evinnerliga problem. Det var säkert bäst så. Här, titta! Jag har kvar pappret.

Gubben plockade fram ett föremål ur sin läderväska. Det var ett tygstycke, i vilket han omsorgsfullt hade vikt ett glansigt ark av utmärkt kvalitet. Ungdomarna drog efter andan när han vecklade ut pappret och lade det på bordet.

- Vilken vacker text! Vilket utsökt typsnitt! utbrast de i munnen på varandra. Gubben log varmt och medgav att det var ett av de finaste skrifter han skådat.

- Men nu, mina kära unga vänner, ska jag gå och lägga mig. Vi har samtalat länge och snart gryr ännu en morgon. Jag hoppas att det har varit trevligt för er att lyssna till mina historier.

Gubben tog sin väska och sin käpp och reste sig långsamt. Han gick till disken, samtalade lågmält med värdinnan och betalade för kvällens traktering. Sedan vände han sig om, log brett åt ungdomarna och stapplade ut ur baren.

Den kvällen tänktes många tankar innan deras upphovspersoner föll i sömn. Värdinnan i baren funderade på hur hon skulle få öppethållningstiderna att hålla. Nita kunde inte somna på en hel timme trots att hon kände sig ur spel av trötthet. Hon såg visioner om Albin, antivarelserna och deras utdragna kamp om balans och reflekterade över varför ens existensberättigande är självskrivet medan en annan måste viga sitt liv till att motverka flyktigheten i sin tillvaro. Hon bestämde sig för att ta reda på svaret till frågan och att bidra till skipandet rättvisa på de sätt hon kunde ifall tillfälle påbjöds. Ledarkillen låg och gick igenom gubbens berättelse om och om igen i sitt huvud och sökte efter kryphål, damm under mattan eller kritvita lögner. Han gav snart upp. Gubben själv tänkte på det som hade hänt innan han skrockande fattade tag i sin käpp i början på kvällen. Hade han inbillat sig alltihop, eller hade verkligen en kostymklädd man med gult ansikte trätt in i baren och sett sig omkring utan ett ord? Hade han dagdrömt eller hade han hört kostymmannens tankar? Hade han rentav omedvetet fört en telepatisk diskussion med mannen om Albin? Han kliade sig bakom örat och bestämde sig för att hugga ved i gryningen.

Hur fortsätter Albins berättelse? Det kan du läsa på DaTes hemsidor:

www.datateknologerna.org/albin.html

Mathias